

Data	Godz.	1 Niedziela Adwentu
Poniedziałek 04. 12	7:00	Zm. Marcjanna , Tadeusz Lorenc
	08:00	O Boże błogosławieństwo i łaskę uzdrowienia z nałogu Zm. Antoni Milan
	17:00	Zm. Paweł Puchalik /greg/
Wtorek 05.12	7:00	Zm. Teresa, Wojciech Mezglewscy
	8:00	Zm. Bronisław Patlewicz /int od żony/ O Boże błogosławieństwo i łaskę uzdrowienia z nałogu
	17:00	Zm. Paweł Puchalik /greg/
Środa 06. 12	7:00	Zm. Paweł Puchalik /greg/
	8:00	Zm. Maria Warchałowska/int od rodziny Truś/ O Bożę błogosoł. opiekę Matki Bożej dla Barbary i jej rodziny
Wola	16:00	W intencji Parafii O Boże błogosławieństwo i łaskę uzdrowienia z nałogu Zm. Anna i Mikołaj Zm. Józef Winnicki/int od córki Marii z rodziną/
Czwartek 07.12	7:00	O Boże błogosławieństwo i łaskę uzdrowienia z nałogu
	8:00	W intencji Panu Bogu wiadomej Zm. Paweł Puchalik /greg/
	17:00	Zm. Adam, Antonina, Szczepan oraz zmarli z ich rodzin Zm. Rafał Majdosz/int od ojca chrzestnego/
Piątek 08.12	7:00	Zm. Paweł Puchalik /greg/
	8:00	Zm. Maria , Stanisław, Tomasz, Dyląg O Boże błogosoł i łaskę uzdrowienia z nałogu
	11:00	Zm. Józef Winnicki /int od rodziny Biłas i Farbaniec/
Wola	16:00	Zm. Stanisława Sadowska/int od syna Stanisława z rodziną/
	17:00	Zm. Michał Farbaniec w 12 rocz śmierci, oraz jego zmarli i Władysław/int od Stanisławy Farbaniec/
Sobota 09. 12	7:00	O Boże błogosoł i łaskę uzdrowienia z nałogu
	8:00	Zm. Paweł Puchalik /greg/ Zm. Władysław Farbaniec/int od kuzyna Władysława Farbaniec/
	18:00	Dziękczynna za pracę i otrzymane łaski prośbą o Boże błogosoł Dziękczynna z prośbą o Boże błogosoł. dla rodziny Marczak O Boże bołgosoł, opiekę Matki Bożej, JP2 dla Angeliki O odnalezienie Bożej Miłości i radości życia dla pewnej osoby
Niedziela 10.12	7:00	Zm. Paweł Puchalik greg/
	8: 00	Zm. Stefania i Henryk Majdosz Zm. Eugeniusz Warchałowski
/Wola/	9:30	Zm. Mariusz Łątka
	11:00	W intencji parafii Zm. Wojciech Koperstyński O łaskę zdrowia i Boże błogosoł dla osoby Bogu wiadomej
	16:00	Zm. Józef Winnicki/ od syna Tadeusza z rodziną/

jasliska.przemyska.pl

Sanktuarium Królowej Nieba i Ziemi

SYGNATURKA JAŚLISKA

Rok X nr 50. 04. 12. 2017 r.

Historia Adwentu

Pierwsze ślady przeżywania Adwentu napotykamy w IV wieku w Kościele gallikańskim. Miał on wówczas charakter pokutny i był okresem przygotowania wierzących do radosnego obchodu święta Bożego Narodzenia. Z okresu VIII i IX wieku znamy praktyki zakonne, nakazujące mnichom rozpoczęcie postu adwentowego już od końca września. Wiemy, że w Rzymie w VI wieku Adwent trwał dwa tygodnie i nie miał tak wyrazistego, jak w Hiszpanii, charakteru pokutnego. Był bardziej liturgicznym niż ascetycznym przygotowaniem do zbliżających się świąt. Za czasów papieża Grzegorza Wielkiego (czyli w końcu VI wieku) okres Adwentu wydłużył się do czterech tygodni. Potem bywało różnie: liturgia papieska nakazywała cztery tygodnie Adwentu, a w kościołach parafialnych obchodzono go nawet przez sześć tygodni. Sakramentarze z tego okresu przewidują pięcioletniowy czas trwania Adwentu. Około X wieku uporządkowano te tradycje, wprowadzając cztery tygodnie Adwentu choć – jak wiemy z liturgii wawelskiej – w Polsce pięcioletniowy Adwent utrzymał się aż do XIII wieku! W okresie średniowiecza, gdy liturgia rzymska przemieszała się z liturgią gallikańską, Adwent nabrał bardziej kolorytu pokutnego. Świadczy o tym pewna asceza modlitw, pieśni i muzyki, używanie fioletowych szat liturgicznych, opuszczanie hymnów „Gloria” i „Te Deum”, czy wreszcie skromniejsza dekoracja świątyni i

oprawa samej liturgii. Następne wieki, przez nie zawsze kontrolowane wprowadzanie różnych wspomnień świętych, wyznawców i męczenników, zagubiły całkiem eschatologiczną wymowę oczekiwania na przyjście Chrystusa. Ograniczono się do przeżywania raczej zewnętrznych okoliczności Jego narodzin. Temu przecież służyła cała bogata obrzędowość i rodzinny charakter świąt. To jednak dosyć skutecznie przesłoniło treści religijne. W tej perspektywie trudno nawet i dziś dostrzec właściwy sens oczekiwania. Liturgia po Soborze Watykańskim II wróciła do pierwotnej wizji starożytnego rozumienia Adwentu. Ma to być zatem przygotowanie do świętowania przyjścia Pana na świat, które kieruje jednocześnie myśl ku Jego Przyjściu ostatecznemu. Jest to okres radosnego – bo pełnego wiary – czuwania w gotowości. Obecnie Adwent rozpoczyna się pierwszymi Nieszporami I Niedzieli Adwentu, a kończy z chwilą rozpoczęcia pierwszych Nieszporów w Wigilię Narodzenia Pań-

skiego. Może się zdarzyć, że wypadną one wieczorem w IV Niedzielę Adwentu. Tak więc okres ten może trwać od 23 do 28 dni. Sens zarówno Adwentu, jak i wszystkich okresów roku kościelnego, ma wyrażać tęsknotę za pełnym spotkaniem z Bogiem. Człowiek nie może żyć tak, jakby nikogo już poza nim nie było. Milczenie Boga może być długie, ale przecież to nie jest zapomnienie. Właśnie wcielenie Syna stało się najbardziej wymownym słowem Boga. Przemówił, objawił siebie, stał się nawet człowiekiem, ale pozostał wielką Tajemnicą, która objawi się nam na końcu czasów, kiedy przyjdzie w chwale. /Red./

Relacja z Bierzmowania

W dniu wspomnienia św. Katarzyny Aleksandryjskiej w zeszłą sobotę w naszej parafii odbyło się bierzmowanie, którego udzielał Ks. Abp Adam Szal. Do sakramentu przystępowali uczniowie klasy III gimnazjum i klasy I szkoły średniej. My, jako kandydaci przez długi okres czasu przygotowaliśmy się do tego ważnego wydarzenia, poprzez udział w licznych nabożeństwach, rekolekcjach itd., dlatego wszyscy z pełną świadomością przyjęliśmy ten niezwykły dar „dojrzałości chrześcijańskiej”. Ks. Abp Adam Szal w niezwykle pięknej homilii przedstawił nam obraz chrześcijanina, który nie boi się niczego, bo tak bardzo wierzy i ufa Bogu. Posłużył się on oczywiście przykładem naszej patronki św. Katarzyny, która przecież w tak młodym wieku oddała swoje życie. To właśnie powinno cechować każdego wierzącego – bezkompromisowość i ufność w miłosierdzie. Jak bowiem mówił św. Paweł – „Skoro Bóg z nami, któż przeciwko nam?”, zdanie to powinno stać się naszą dewizą, ponieważ zadaniem nas wszystkich jest głosić Słowo Boże i Chrystusa, tam gdzie jesteśmy – w szkole, w rodzinie, w parafii. Dla mnie ten sakrament jest też niejako błogosławieństwem na dalszą drogę życia które powinno być skoncentrowane na Bogu. Tak jak Pan Jezus posyłał apostołów, tak i my jesteśmy posłani do

głoszenia prawdy. W dzisiejszym świecie, który jest tak bardzo pogrążony w pogoni za sławą, pieniędzmi, zapominamy dokąd tak naprawdę zmierzamy. I my, jako dojrzały chrześcijanie winniśmy wyznaczyć sobie cel do którego będziemy dążyć. Dla ludzi ważne są różne wartości, ale dla nas, katolików ostatecznym celem jest niebo i życie wieczne. „Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić?”. Dlatego tak ważna jest ta świadomość chrześcijańska, którą zyskaliśmy w tym sakramencie. Nie można również zapomnieć o symbolicznym namaszczeniu krzyżem i przybraniu nowego imienia. Imię, które sobie wybraliśmy nie jest bowiem przypadkowe, ani nie wynika z naszego gustu czy upodobań. Jest ono oznaką oddania się jakiemuś świętemu patronowi, który będzie nas wspierał przez całe życie i za którego pośrednictwem my będziemy znosić swoje prośby do Boga Ojca. To wszystko co wydarzyło się wtedy w sanktuarium pozostało niezwykle ślad w naszej pamięci i w naszym sercu. Przez ten sakrament mogliśmy jeszcze bardziej zbliżyć się do Boga, wysłuchać Jego głosu i tego co chce przekazać każdemu z nas indywidualnie. Każdy bowiem został obdarzony Duchem Świętym. Niech więc Duch ten obdarza nas swoimi darami i prowadzi przez całe życia. /Joanna Futyma/

Życie o którym warto pamiętać /c.d.../

Po raz pierwszy w ogóle z nazwą miejscowości Jaśliska, spotkałem się będąc jeszcze klerykiem Seminarium Duchownego w Przemyślu. A było to tak. Kiedy wszedłem do sklepiku seminaryjnego aby zaopatrzyć się w artykuły pierwszej potrzeby, zastałem tam nieznanego mi księdza. Kupował co tylko mógł. Brał więc różańce, łańcuszki, medaliki i inne dewocjonalia. Klerycy z starszych kursów, którzy go znali nabijali się z niego, a on wtedy takie powiedział słowa: „Śmiejcie się śmiejąc jak się dostaniecie do takiej dziury jak Jaśliska to się w tedy będziecie wymądrzał”. Jak się okazało owym

księdzem pragnącym zaopatrzyć parafian Jaśliskich w dewocjonalia był. Ks. Antoni Nizioł. Dowiedziałem się wtedy, że wśród parafii naszej diecezji, jest parafia zwana Jaśliskami, oraz że jest to wioska jak to się w potocznej mowie tzw. zabita dechami. Będąc jeszcze wikarym w Trześni w czasie wakacji wybrałem się w rodzinne strony. Pewnego dnia przejechał do mnie w odwiedziny ks. Ryszard Englot, mój serdeczny przyjaciel. Jakkolwiek w seminarium, żyliśmy raczej z daleka to jednak kiedy los w pierwszych dwóch latach kapłaństwa uczynił nas sąsiadami, więź przyjaźni zacięła się bardzo pomiędzy nami. Postanowiliśmy wybrać się taksówką na puszcę bł. Jana. Później nasza myśl by podjechać sobie w kierunku granicy czeskiej, aby podziwiać wspaniałość gór, które w każdej porze roku mają tak piękny i wspaniały urok. W czasie jazdy zauważyliśmy drogowy znak Jaśliska 7 km. Wtedy to mój serdeczny przyjaciel przeżegnał się i powiedział: „Boże żebym tylko nie trafił do Jaślisk. Ty też się o to módl”. Zapytałem szofera czy był kiedykolwiek w Jaśliskach? Odpowiedział że był. To proszę księdza taka mała miejscina, niby miasteczko. Jest nawet rynek. W końcu dodał, to coś tak jak Żmigród. Jako wikary rymanowski, byłem z pomocą duszpasterską w Jaśliskach trzy razy. Raz na odpuszczenie św. Tekli, drugi raz na odpuszczenie św. Katarzyny. Trzeci raz na spowiedzi wielkanocnej. Ogromnie spodobał mi się kościół parafialny. Wprost dziwiłem się, że

Jaśliska mają tak piękną świątynię parafialną. Sama miejscowość nie podobała mi się bardzo. Jak najszybciej chciałem się znaleźć w Rymanowie. Nie przewidziałem tego, że właśnie tutaj Opatrzność, wyznaczy mi duszpasterską i życiową placówkę. /c.d.n.../

Ogłoszenia duszpasterskie

Dzisiaj początek Adwentu. Rozpoczyna się nowy rok duszpasterski 2017/2018. Praca duszpasterska w tym roku będzie skupiała się wokół hasła; „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. We wszystkie dni adwentu z wyjątkiem niedziel i uroczystości będzie sprawowana Msza św. o Matce Bożej, zwana roratnią. Roraty adwentowe będą odprawiane codziennie wieczorem o godzinie 17:00. Jest to Eucharystia o NMP, w czasie której zapala się dodatkową świecę w prezbiterium, ozdobioną białą wstęgą. Zapraszamy do liczego udziału dzieci i młodzież całej naszej parafii. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek. Adoracja Najświętszego Sakramentu od 16, a następnie Msza św. W piątek 8 grudnia Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Msze św. w kaplicy Sióstr o 7:00; w sanktuarium 8:00, 11:00 i 17:00. Na Woli o godz. 16:00. W tym dniu dzieci przygotowujące się do I Komunii św. na wieczornej Mszy otrzymają medaliki. Po sumie będzie wystawienie Najśw. Sakramentu i możliwość adoracji aż do 17:00. W sobotę o 17:00 kolejny Jaśliski Wieczór Chwały. Serdecznie wszystkich zapraszamy do wspólnej modlitwy uwielbienia i prośby. Zbiórka dla ministrantów i scholii ze szkoły podstawowej we wtorek o 16:00 na plebani, w piątek spotkanie KSM. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Na najbliższy tydzień prosimy kolejne osoby: Helena Janiszewska, Agnieszka Kurdyła, Helena Kurdyła, Jan Dańczak, Dominik Madej, Anna Kuchta, Maria Majdosz. Na Woli: Teresa Majdosz i Krystyna Biłas